

הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
הפרה וכנס בגדי הכהן ורחץ בשרו במים ואחז יגא אל
המזזה וטמא הכהן עד הערב והשרף אתה יכנס בגדי
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור
את אפר הפרה והניח מזוזץ למזזה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי גדה הטאת הוא וטמא
ואסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה
לגבי ישראל ולגר הגר בתוכם לזקת עולם הנגע במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי
לא יטהר כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא
את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כימי גדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם טי
ימות באהל כל הגא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עץ
טמא הוא וכל אשר יגע על פני השדה בהלל זרב או במת
או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא
מעפר שרפת החטאת ותן עליו מים חיים אל כלי ולקחו
אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים
ועל הנפשיות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בהלל או במת
או בקבר והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי
ודטאו ביום השביעי וכנס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מדתוך
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי גדה לא זרק עליו טמא
הוא והיתה להם לזקת עולם ומזה מי הגדה יכנס בגדי
והנגע במי הגדה יטמא עד הערב וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
והנפש הנגעית תטמא עד הערב
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בזדש הראשון וישב
העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ולא היה מים לעדה

וַיִּקְהַל עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיִּרְבּוּ הָעַם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 וְלֹא גִוַעְנוּ בְּמוֹעַ אֲזִינוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלִמְדָה הִבַּאתֶם אֶת־קֹהֵל יְהוָה
 אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְמֹות שֵׁם אֲנֹחֵנו וּבְעִירְנוּ וְלִמְדָה הֵעֵלִיתֵנוּ
 מִמִּצְרַיִם לְהַבְיֵא אֲתָנוּ אֶל הַמִּקְוֹם הַרְעֵ הַזֶּה לֹא מִקְוֹם זֶרַע
 וְתֹאנָה וְנֶפֶס וּרְמוּז וּמִים אֵין לְשִׁתּוֹת וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן מִפְּנֵי
 הַקֹּהֵל אֶל פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּתֵיהֶם וַיִּרְא טַעַד יְהוָה
 אֲלֵיהֶם

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קָהוּ אֶת הַמִּטָּה וְהַקֹּהֵל אֶת הָעֵדוּת
 אֲתָה וְאֶהֱרֹן אֲחִיךָ וְדַבַּרְתֶּם אֶל הַסֹּלֶעַ לְעֵינֵיהֶם וְהִרְתֶּן מִיָּמִינוֹ
 וְהִנֵּאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֹּלֶעַ וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדוּת וְאֶת־בְּעִירָם
 וַיִּקְהוּ מֹשֶׁה אֶת הַמִּטָּה מִכַּפְּנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ וַיִּקְהֵלוּ
 מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶת הַקֹּהֵל אֶל פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׂמוּעוֹ
 עַל הַמִּצְרַיִם הַבָּיִן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נֹשֵׂיָא לָכֵן מַיִם וַיִּרַם מֹשֶׁה אֶת
 יָדוֹ וַיִּךְ אֶת הַסֹּלֶעַ בַּמִּטָּהוּ פָּעֻמִים וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וְהִשְׁקִיתָ
 הָעֵדוּת וּבְעִירָם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

וְאֶל אֶהֱרֹן יֵעָן לֹא הִאֲמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵכֵן לֹא תִבְיֵאוּ אֶת הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם
 הַטֶּבֶל מִי מִרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקְדֹּשׁ
 הֵם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקֹּדֶשׁ אֶל־מֶלֶךְ

אֲדוֹם כִּהֵּ אָמַר אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַתִּלְאָלוֹת
 אֲשֶׁר מַעַלְתֵנוּ וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִמָה וְנָשַׁבּ בְּמִצְרַיִם יָמִים
 רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבֹתֵינוּ וְנַעֲצֵק אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ
 וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּשְׁאַל מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנֹחֵנוּ בְּקֹדֶשׁ עֵינֶיךָ קָהֵל
 גְּבוּלְךָ נֶעְבְּרָה וְאֵל בְּאֶרֶץךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשִׂדְהָ וּבְכַרְם וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה
 מִי בְּאֶרֶץ דְּרוֹךְ הַמֶּלֶךְ נִלְכָּה לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה יָמִיךָ וְשִׂמְאֹל עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר
 גְּבוּלְךָ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־נִחַרְנוּ אֲשֶׁר לִקְרֹאתְךָ
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלַח נַעֲלָה וְאִם מִיָּמִיךָ נִשְׁתַּחֲוֶה
 אֵינוּ וּמִקְדָּשִׁי וְנָתַתִּי מִכְרָם רַק אֵין דְּבַר בְּרִגְלֵי אַעֲבֹרָה וַיֹּאמְרוּ
 לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֲדוֹם לִקְרֹאתוֹ בְּעַם טַעַד וּבְיַד חֲזָקָה וַיִּמְאֵן אֲדוֹם נַתַּן
 אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בְּגִבְלוֹ וַיִּשֵׁן יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ
 וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיֵּבֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדוּת הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ